Není li tu ta - Jiří Suchý

Na poplach mi v hrudi zvoní,
jen proto, že vy jste tu
a není-li tu ta, kterou mám tak rád,
tak mám rád tu, která je tu.

Na komety žhavém chvostu,
ve sladké hořím muce,
líbat nelze-li líbeznou tu ruku,
tak líbám ruku při ruce.

Jak motýl v letu,
od květu ke květu,
já přelétám z retu k retu
a není-li tu ta, kterou mám tak rád,
tak mám rád tu, která je tu.

Když potkám plavou, zblednu,
oči po černé zvednu,
od zrzavé se nehnu
a podlehnu.

Štíhlé a sošné vítám,
oblé však nezamítám,
všem tvarům možnost skýtám,
v tom lítám.

Na poplach mi srdce zvoní,
zvoní jako popelář,
laskat nelze-li laskavou tu tvář,
laskám tvář, jíž jsem tváří v tvář.

Jediná je láska moje,
ať si si je, kde si je,
když není na dosah její hebká šíje,
šije se mnou jiná šíje,
pro Káču já pláču,
za Zuzanou skáču
a dívčí jména si pletu
a není-li tu ta, kterou mám tak rád,
tak mám rád tu, která je tu.